

अभ्याहृतदोषाक्रान्तिं निरभिन्नस्य अजातशत्रोः ॥ १६ ॥ सर्वभूतेभ्यो यस्येशोः ॥ १७ ॥ निर्भयत्वमुक्त्वा कृत्स्नानंदप्राप्तिमप्याह यथेति नागपदे हस्तिपदे पदगामिनां वृषादीनां पदानि अपि धीयंतेति रोधीयंते तथा इन्द्रादीनां पदजातानि स्थानानि कौजरे कुंजरे कुंजरी शरीररूपां जरयतीति कुंजरः समाधिस्थो योगी तस्य स्थाने कौजरे पदे यथा कृताय विजिताया धरेऽयाः संयत्येवमैवैनं सर्वतदभिसेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्तियस्तद्वेदतिश्रुतेः कृताय श्वतुरं कपाशः तत्र चिद्विष्कां कानां भिवयोगे कृत्स्नकर्मफलानां भवति श्रुत्यर्थः ॥ १८ ॥ दार्ष्टान्तिकं विदुषोऽपि एवमिति एवं दृश्यमानप्रकारं धर्मार्थं अहिंसायां सर्वभूता भयदानरूपे संन्यासयोगे ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रज्ञानं आत्मानुभवे स्तेनवृत्तस्य मृत्युरूपो भावस्तस्यातिगोऽतिक्रम्य गंतान भवति किंतु स एव मृत्युमतिक्रामतीत्यर्थः स यथा दृश्यमानमाखण्डत्वालोष्टो विध्वंसेतैव हवते विष्वं चो विनेशुरिति श्रुतेः ऋत्वा प्राप्य ते कामादयोऽसुरा मृत्युरूपा इति श्रुत्यर्थः आखणः खननायोग्यः स्वार्थे तद्धितः णत्वमार्थः ॥ २१ ॥ संगेभ्यः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेष्वहमित्यभिमानेभ्यः आकाशवन्नि

अनभ्याहृतचित्तः स्याद नभ्याहृतवाग्भवेत् ॥ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो निरभिन्नस्य किं भयं ॥ १६ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो भूतानां भयं यतः ॥ तस्य मोहाद्विमुक्तस्य भयं नास्ति कुतश्चन ॥ १७ ॥ यथानागपदे न्यानि पदानि पदगामिनां ॥ सर्वाण्येवापि धीयंते पदजातानि कौजरे ॥ १८ ॥ एवं सर्वमहिंसायां धर्मार्थमपि धीयते ॥ अमृतः स नित्यं वसति यो हिंसां न प्रपद्यते ॥ १९ ॥ अहिंसकः समः सत्यो धृतिमान् न्रियते द्वित्रयः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां गतिमाप्नोत्यनुत्तमां ॥ २० ॥ एवं प्रज्ञानवृत्तस्य निर्भयस्य निराशिषः ॥ न मृत्युरतिगोभावः स मृत्युमधिगच्छति ॥ २१ ॥ विमुक्तं सर्वसंगेभ्यो मुनिमाकाशवत्स्थितं ॥ अस्वमेकचरं शांतं तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ २२ ॥ जीवितं यस्य धर्मार्थं धर्माहर्षमेव च ॥ अहोरात्राश्च पुण्यार्थं तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ २३ ॥ निराशिषमनारंभं निर्नमस्कारमस्तुतिं ॥ निर्मुक्तं बंधनैः सर्वं स्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥ २४ ॥ सर्वाणि भूतानि सुखे रमंते सर्वाणि दुःखस्य भ्रशं न संते ॥ तेषां भयोत्पादनजातखेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धानः ॥ २५ ॥

विषयत्वात् शून्यवत् अस्वं निर्दृश्यं अतएव एकचरं ज्ञातृज्ञेयशून्यज्ञानमात्रं ॥ २२ ॥ यस्य कृतकृत्यस्य जीवस्तुक्तस्य जीवितं धर्मार्थं धर्ममेवाख्यनिर्विकल्पसमाधिजपुण्योत्पत्त्यर्थं तथा च श्रुतिः क्षणमेकं कृतुशतस्य चतुः सप्तत्याय फलं तदवामोतीति धर्ममेघस्य फलमाह सोपि धर्मो हर्षार्थं हरति ते हरयस्तस्मात्पवर्त्तिनस्तेषामर्थं योगिनो हि पुण्यं तद्ग्राहंति तस्य पुत्रादाय मुपयंति सुहृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामि ति श्रुतेः अहिंसाप्रतिष्ठायां तस्मिन्निर्धौ वैरत्याग इत्यन्यनिष्ठयोगां फलं स्मर्यते च रत्यर्थमिति पाठे परेषां सुखार्थं अहोरात्राः समाधयो व्युत्थानानि च पुण्यार्थं लोकशिक्षार्थं ॥ २३ ॥ निरिति स्तुतिनमस्कारजन्यसुखासंगिनमित्यर्थः बंधनैः वासनाभिः ॥ २४ ॥ सर्वाणोति कर्ममात्रं हि साकरमतस्साज्यमित्यर्थः ॥ २५ ॥